

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania W.Z.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu
o składki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w dniu 14 kwietnia 2026 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2024 r., sygn. akt III AUa 2282/21,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od W.Z. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych Oddziału w Sosnowcu kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy
czterysta złotych) wraz z odsetkami wynikającymi
z art 98 § 1¹ k.p.c. tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

[it]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 2 listopada 2021 r.,
XIU 1692/21 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 17 sierpnia 2021 r. Zakładu
Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu w ten sposób, że zobowiązał
Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu do rozpoznania w terminie
30 dni wniosku ubezpieczonego o wznowienie postępowania zakończonego

decyzją nr [...] z dnia 30 grudnia 2020 r. w trybie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2024 r., III AUa 2282/21 po rozpoznaniu apelacji organu rentowego zmienił zaskarżony wyrok w całości i oddalił odwołanie (pkt 1) oraz odstąpił od obciążania odwołującego kosztami procesu (pkt 2).

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku odwołujący się zarzucił naruszenie: 1. art 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c.; 2. art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art 477¹⁴ § 2 k.p.c. i w zw. z art 145 § 1 k.p.a. i art 149 § 1 i 2 k.p.a.

Biorąc pod uwagę powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach oraz o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego, według norm przepisanych, a ponadto o dołączenie do akt niniejszego postępowania (jako akt związkowych) - akt postępowania, które prowadzone było przez Sąd Okręgowy w Katowicach pod sygn. akt X U 341/21 oraz o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej. W ocenie skarżącego skarga zasługuje na przyjęcie do rozpoznania, ponieważ uchybienia, jakich dopuścił się Sąd drugiej instancji, miały charakter kwalifikowany, a zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy postępowania, w stopniu mającym istotny wpływ na treść orzeczenia.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; a w razie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o oddalenie skargi kasacyjnej w całości z uwagi na jej oczywistą bezzasadność oraz orzeczenie o obowiązku zwrotu na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przysądu i dlatego nie został uwzględniony.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń Sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą "przysądu" jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, Nr 3, poz. 49). Nie może powtarzać uzasadnienia podstaw kasacyjnych; powinien wykazać, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* oraz że każdy prawnik bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi powinien samodzielnie, czyli odrębnie od zarzutów podstaw kasacyjnych, wskazać i wykazać naruszenie prawa, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że objęty skargą wyrok jest

oczywiście wadliwy i dlatego skarga kasacyjna powinna zostać przyjęta do rozpoznania. W skardze brak jest tego we wniosku. Zarzuty podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 k.p.c.) nie zastępują szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu jej do rozpoznania.

Biorąc pod uwagę fakt, że we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazano żadnego przepisu prawa, z którym skarżący łączyłby kwalifikowane naruszenie prawa oraz okoliczność, że skarga kasacyjna nie zawiera odrębnego uzasadnienia tego wniosku należy uznać, że nie kwalifikowała się ona do przyjęcia do merytorycznego rozpoznania.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., 98 § 1¹ k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

[it]

[SOP]